

Číslo 7, ročník II.

Podzim 2013

Ahóóój :-)

Prázdniny jsou sice už dávno fuč, ale zas to má jednu výhodu. Začal další oddílový rok, takže se zas můžeme vídat na našich schůzkách a akcích. Co všechno už jsme stihli podniknout a co nás ještě čeká, se můžete dočíst v tomto novém čísle našeho oblíbeného plátku :-). Taký si spolu můžeme zavzpomínat na tábor i nadalší prázdninovou akci—Holandsko.

Ale tak už konec řečí a pusťte se do toho!

Něco k zamyšlení...

MOUDROST

- úryvek kázání pro školáky z knížky *Zlaté prasátko*, kterou napsal kněz Pavel Konzubul

„Když budeme poznávat Ježíše a jeho život, staneme se moudrymi.“

Ale co je to ta moudrost???

Jeden starý osel spadl do studny. Nařikal, že nemůže ven, a farmář nevěděl, co má dělat. Pak si uvědomil, že nepotřebuje ani starého osla a už vůbec ne vyschlou studnu. Tak se rozhodl studnu i s oslem zasypat.

Požádal sousedy, aby mu pomohli. Popadli lopaty a začali házet hlínu do studny. Ze začátku osel řval, ale pak se utišíl.

Když se farmář podíval do studny, uviděl něco nečekaného. Jak lopata hlíny dopadla na osla, ten se otrásl a hlínu pod sebou ušlapal. Tak stoupal ve studni výš a výš, až z ní mohl vyskočit.

My ve svém životě, ve škole... zažíváme různé pocity (radost, smutek, námahu, utrpení, nepochopení, zklamání, odsouzení), ale pokud to všechno budeme prožívat s nadějí v Boží pomoc a s láskou, tak se ze všeho můžeme ponaučit, a dokonce zachránit svůj život, právě jako chudák starý, ale moudrý osel. Tím skutečně zakusíme Boží moudrost.

Oddílový rok se rozjíždí!

Začal nový oddílový rok a s ním se naplno rozjely naše schůzky. A na nich se samo sebou rozjely i nové celoročky.

CELOROČKY aneb co vás ve školním roce 2013/2014 na schůzkách čeká

SLUNÍČKA se letos stávají badateli, kteří budou pátrat po českých hradech a zámcích po tajemném pokladu, jež by měl být ukryt v zámeckém podzemí. Ovšem dochovaných indicí je velmi málo, a proto se do pátrání pouští jen ti nejlepší a nejbystřejší. Pro úspěšné zdolání cíle je třeba navštívit co nejvíce hradů a zámků, prohledat tamější místa a získat klíče k otevření truhlice s pokladem. Pokud by byl poklad objeven, jeho nálezců odměna nemine. Čas už kvapí neúprosným tempem a naši badatelé se tedy vydávají na cestu...

Za badatelský tým Hanka

Taky pro **ŽABKY** je letos přichystána celoroční hra. Ve skupinkách budou pracovat na vybavení svých městeček. Budovy do města budou moci pořídít za exkluzivní peníze Žaboury, které získají za účast na schůzkách a akcích, vítězství ve hrách, a také za páteční služby. Jelikož rozdělení do skupinek je letošní novinkou, doufáme, že holky projeví svého týmového ducha a do zvelebení svých měst se vrhnou se vši parádou! ;-)

Evča+Ád'a+Míša

WRC TOM SHAMPIONS

Vůně benzínu, nervozita a adrenalin. Rychlost, která nezná meze. Souboje o desetinky sekund a radost z vítězství. Tohle vše patří k RALLY a tohle vše letos **KLUCI** pocítí na vlastní kůži. Rivalita mezi jezdci a týmy bude určitě obrovská a každý bude chtít zvítězit, ale šampionem se může stát jen jeden jezdec a jeden tým. Po celý rok, během erzet budou kluci závodit a dostávat za to finanční odměny, za které budou své auta vylepšovat a opravovat. Bude to velice napínavé až do konce a zvítězit může opravdu kdokoliv!

Členové realizačního výboru:

Ředitel šampionátu:	Denda
Vedoucí rychlostních zkoušek:	Láďínek
Hlavní mechanik:	Karlík
Pozorovatel a komisař FIA WRC:	Žán

Naše aktivity

Klub Volného Času

- Nejlepší deskové hry
- Kalčo, pinec, vzdušný hokej...
- Více účelové hřiště + trampolína
- Každé úterý 16:00 - 19:00
- Super zábava pro všechny kluky a holky
- Pod kostelem sv. Vojtěcha - Otrokovice

*Dojdi se pobavit a strávit s námi
super odpoledne.
Tešíme se na Tebe!*

ZÁBAVA***KALČO*****PINEC***OBČERSVENÍ***HŘIŠTĚ*****KAMARÁDI**

**Tudy z
nudy!**

1419 Otrokovice

Sportem ku zdraví...

Jakožto každým rokem i letos myslíme na naše milované sportovce.

Máš zájem? Neváhej a dojdi!

<u>Úterý</u>	20:00 - 22:00	Florbal - od 15ti let	Sokolovna
<u>Čtvrtek</u>	19:30 - 21:00	Sálová kopaná - od 15ti let	Tělocvična ZŠ TGM
<u>Sobota</u>	19:30 - 21:30	Volejbal	Tělocvična ZŠ TGM
Hokej:	Pro starší 15ti let, vždy o víkendu. Termín bude vždy na klučičích stránkách i na FB.		Zimní stadion Kroměříž

Ministrování

Ministrantský turnaj ve florbalu Olomouc 2013

Sešli jsme se na nádraží plní představa a nadšení, ale náhle jsme zjistili, že je nás docela málo: za starší jsme dorazili pouze já, Vojta a Denis a chyběl nám 1 hráč a v mladších byl Filda, Jirka D., Tom a Mart'a J. a Sympat'ák. Mělo se hrát 3+1, takže jsme už na nádraží spekulovali, kdo by tak mohl jít do starších, abychom mohli také hrát. Ze začátku se nikomu nechtělo, už to skoro vypadalo, že ani hrát nebudem, ale pak se Jirka rozhodl, že se přidá ke starším.

Cesta ubíhala rychle a my jsme se nemohli dočkat :-). Za nedlouho jsme byli v Olomouci, pobrali jsme všechny věci a vyrazili jsme na mši. Došli jsme do katedrály, tam jsme poprvé uviděli naše protihráče, převlékli jsme se do ministrantského a připravili jsme se na mši. Ministrantů a kněží tam bylo vážně hodně, lidé fotili a natáčeli, protože mše byla vážně pěkná:-). Poté jsme vyrazili do kněžského semináře, kde jsme si odložili věci a dostali dobrý oběd.

Pak nás zavedli do tělocvičen. Mladší ji měli hned kousek, ale starší se trochu prošli. Došli jsme do tělocvičny, kde se nám představil pořadatel, rozhodčí a zdravotník, a vysvětlili nám pravidla a řekli, že budem hrát jako první. Denda nás motivoval, jak je rozdrťíme, že máme 1. místo jasné, tak jsme plní nadšení nastoupili na hřiště. První buly se nám nepovedlo, soupeři získali míč a prostřelili naši obranu a hned jsme dostali gól. Pro mě jako brankáře to bylo zklamání, pustit hned jednu z prvních střel. Ale hra šla dál a náš tým se trochu vzpamatoval, dali jsme jim dva parádní góly a vedli 2:1, ale dlouho jsme se neradovali, protější tým z Olomouce se do toho opřel a začal nám tam střílet jeden gól za druhým.

V první polovině zápasu to bylo asi 2:5, ale stále jsme věřili, že to vyhrajem, ale vzápětí jsme pocítili hořkou porážku 3:9.

Byli jsme trochu zklamaní, ale počítali jsme, že když všechny ostatní zápasy vyhrajem, můžeme být ještě třeba druhí. Řekli jsme si, že do toho dáme vše, a vymysleli lepší strategii. Vojta, Jirka a Denis byli úžasní, druhý zápas proti Prostějovu jsme vyhráli 7:0! Byli jsme nadšení a rudí jak raci, protože jsme neměli nikoho na střídání :-). Tak jsme se posilnili Vojtovou čokoládou a šli na další zápas. Byli jsme rozjetí a doufali jsme, že to tak půjde i nadále. Trochu jsme se posilnili, napili a šli na další zápas. Ten jsme proti Konicím vyhráli 6:3. Stále jsem kluky z branky povzbuzoval a pořádně tleskal za každý góóól, neměli jsme tam fanklub a někdo to dělat musel :-). Předposlední zápas jsme teda taky vyhráli a už zbýval jen jeden. Věděli jsme, že když porazíme Dobromilice, budem mít druhé místo a nádherný pohár. Došel jsem do brankoviště a pozorně pozoroval míček. První buly jsme vyhráli a za nedlouho padnul i první gól, pak i druhý a začínali jsme nabírat sebevědomí, ale náhle soupeři vystřídali, dali do hry pár starších a rychle dorovnaly na 2:2, ale náš tým to nenechal, tak tvrdě jsme zaútočili a dali jim další góly, ale stále se za náma drželi s odstupem jednoho nebo dvou gólů, ale nakonec jsme je převálcovali a vyhráli jsme 7:5! Převlékli jsme se zpátky do civilu a šli se podívat, jak dopadli mladší. Věděli jsme, že vyhráli všechny zápasy, ale že je ještě jeden čeká, takže jsme věděli, že budou první nebo maximálně druhí. Tak jdem a kontrolujem, jestli máme všechno. A pak jsme dorazili do druhé tělocvičny a kluci nám sdělili, že ten poslední zápas byl těsný, ale bohužel prohráli 4:5. Ale stále jsme měli úsměv na tváři, obě družstva jsme měli krásné druhé místo a spoustu dobrých cen.

Plní nadšení cestou k nádraží jsme

si vykládali zážitky, úspěchy i neúspěchy. Pak už nás čekala jen cesta domů. Cestou vlakem jsme snědli bonboniéru a pouštěli si písničky a vykládali. Cesta uběhla rychle a zanedlouho jsme byli v Otrokovicích, kde jsme se rozloučili a rozešli. Já byl s letošním výsledkem spokojený a věřím, že příští rok to první místo urveme oba dva týmy :-) !

Jindra

Mladší očima kouče

Můj tým ve složení Tom J., Mart'a J., Grilcek a Sympat'ák si od začátku vedl naprosto fantasticky. První zápas proti Kněždubu, který mé svěřence prý stál hodně sil, po těžkém prvním poločase vyhráli s přehledem 8 : 0. A kanonáda pokračovala. Druhý zápas proti Prostějovu – 13 : 0! V průběhu zápasu se naplno ukázalo kamarádství našich kluků, to si kluci nahrávali se slovy: Na, ty si ho dej...Né, já ne, ty! Třetí zápas, soupeř z Dobromilic a skóre 8 : 0. Náš gólman Tom se do té doby celkem nudil. Ale pořád jsem mu říkal: „Nebój, ještě si zachytáš!“ To už nás čekal poslední soupeř – naši staří známí z předloňska – Prušánky. Tým to byl hodně silný a věděli jsme, že nás nečeká nic jednoduchého. Taky jsme ale věděli, že pokud uhrajem aspoň remízu, titul máme v kapse. Strhl se ukrutný match, chvílku jsme vedli my, pak zas oni, obecenstvo šlelo, hlavně kluci z Kněždubu, kteří fandili nám :-). Chvíli před koncem to vypadalo hodně nadějně, stav byl nerozhodný. Ale stalo se, že nám tam jedna halůzka spadla. Rozhodčí foukl naposled do píšťalky, a my jsme byli trošku zklamaní. Ale jenom na chvíli. Pak to z nás spadlo a měli jsme radost!

Tímto bych těl svůj team pochválit za skvělé výkony a doufám, že za rok si ten titul vybojujem!

Žán

PODĚKOVÁNÍ

8.9. 2013, 7:30: první kytarovka v novém školním roce. Nesešlo se nás zrovna nejvíc, ale zvládli jsme to.

15.9. 2013, 9:00: dnešní kytarovku mám na starosti spolu s Aňou Berkovou. Snad nikdy jsem se nebála, jestli přijde dost lidí, prostě jsem důvěřovala Tomu nahore, že On to nějak zařídí, ale mile mě překvapilo, když na zkoušku dorazilo 10 zpěváků, 5 hudebníků + zvukař.

15.9. 2013, mše, 10:30: zatímco zpíváme moji oblíbenou písničku Ježíš je slunce, přichází průvod ministrantů a o. Josef. Teď mám obrovskou radost – tolik ministrantů!

15.9.2013, 22:00: MOC děkuji všem, kteří jste přišli ministrovat! Hlavně těm, kteří z nějakého důvodu s ministrováním přestali, a přesto se odhodlali znovu přijít, stejně jako marnotratný syn k svému otci v evangeliu, které se na mši 15.9. četlo. V tom je kus odvahy.

Doufám, že vás budeme vídat často, protože je krásný pohled z kúru, když jsou lavice pro ministranty zaplněné. Máte můj obdiv, kluci! =)

Pája

Máme nové instruktory :-)

Jsou jimi Vojta Rafaja a Jindra Hartmann. Pro ty, co nevíte, tak instruktor je pomocníkem vedoucích, pomáhá jim s programem schůzek, pomáhá s přípravou akcí a táborů a připravuje se na budoucí možnost stát se vedoucím.

Oba dva jsme si trošku vyzpovídali :

1) Kolik let jsi už v oddíle?

Jindra: v oddílu jsem už od roku 2006 :D tudíž zhruba 7 let

Vojta: Teď jsem byl asi na svém šestém táboře, takže asi tak 6-7 roků.

2) Co tě v oddíle nejvíc bavilo? Bylo něco, co tě nebavilo?

Jindra: nejvíce mě v oddílu bavil asi výsadek :D a prostě všechny víkendovky, kde jsou všichni z oddílu. Většinou ani tak nejde o to, co se hraje, ale o to s jakýma lidma se to hraje :) , ale samozřejmě nejlepší jsou asi venkovní hry.

Vojta: Bavilo a baví mě setkávat se s lidmi, se kterými jsem rád. No a taky samozřejmě mě bavili hry,tábory,akce,... vlastně úplně všechno :-)

3) Proč ses rozhodl do toho jít?

Jindra: předpokládám, že myslíš rozhodnutí stát se vedoucím. :D. Jsem tam se všema kamarád a nerad bych tu super partu opustil a rád bych se oddílu věnoval a připadá mi, že hodně lidí si myslí, že to nedokážu, ale já jim chci ukázat, že se ve mně pletou.

Vojta: Tak například protože jsem nechtěl jen tak skončit s oddílem a přestat chodit na schůzky,...

4) Co bys vzkázal klukům?

Jindra: klukům bych vzkázal určitě moje heslo (co nejde silou, půjde ještě větší silou) :D a ať si navzájem pomáhají a těm mladším že když něco nejde na poprvé, ať to nevzdávají a zkusí to znova, ono se to časem povede :-)

Vojta: Chod'te na schůzky, ať je nás co nejvíc a můžem něco dobrého zahrát :-))

Děkujeme za rozhovor a oběma přejeme, ať se vám to instruktorování líbí a hlavně ať vás to co nejvíc baví!

Ptal se Žán

Tábor 2013—Rok na vsi

Ve dnech 21.7.—2. 8. jsme se vydali na naše oblíbené místo v Bánově, abychom tady prožili další vydařený tábor. Letošní táborovkou byl Rpk na vsi. Z našich kluků a holek se stali sedláci a selky. Ti byli rozděleni celkem do pěti gruntů.“ Kovářovi, Mlynářovi, Sedlářovi, Hrnčířovi a Dráteníkovi. Jejich úkolem bylo za získané peníze—grošíky—kupovat pozemky. Majitelem nejvíce pozemků a tudíž i celkovým vítězem se stal grunt Mlynářů ve složení: Vojta, Sympaták, Kikča, Áňa L., Michal, Verča a Jenda.. Během tábora vznikla obecní kronika, v,na které se podílely všechny grunty a ve

kteří můžete najít zápisy z úplně všech táborových dnů. Tahle kronika je k mání na klučičích webových stránkách www.tom1419.org a my vám z ní přinášíme malou ochutnávku:—)

Los kronykos de 0. Den de Kovářovi
21. 7. 2013

Tož v nedělu 21. Júna se sešli sedláci a selky u bydlení velebného pána, všici natěšení a odhodlaní přežít tábor plný roboty. Rozlúčili jsme sa s (ne) milovanými rodičama vyrazili jsme koňským povozem do Bánova. Cesta uběhla rychle, a tak jsme byli zanedlouho na místě. Odpoledňa jsme, mezitím, co si stlúkali páni radní svá lóža, strávili dupáním na nožky a vybíje-

nou. Potom se sešla celá obecní rada i vzácný host, pravděpodobně ze Švédska, Wiki dal Hnojsson se dostavit! A začalo rozdělování do gruntů. Místní sekretářka Stázička Slaměníková nám nakázala se sbírat své rodné lístky, ve kterých jsme sa všeci dozvěděli, estli patříme do Sedlářovic, Kovářovic, Mlynářovic, Hrnčířovic lebo do Dráteníkovíc gruntu. Každý grunt dostal nějaké haděrky a rodinnou peněženku. Pak dala Stázička slovo Wiki dal Hnojssonovi. Oznamil nám, že tábor bude provázat hra „Kdo přežije Bánov.“ Prvním úkolem byla křížovka, kterou nejdřív vyluštila žlutá skupinka. Ta se nemusela zúčastnit večerního vyhazování jednoho člena ze skupiny. Celý den zakončil táborák, kde jsme pěli jak o dušu.

Kovářovi

2. Táborový deň 23. 7. 2013

Po studené noci jsme se probudili do krásného teplého dňa. Poté, co jsme se vymotali z vyhrátých spacáků, šli jsme si protáhnout naše tělíčka. Samozřejmě jsme taky nemohli vynechat hygienu (takže honem na zuby). Následovala malá pauza určená k převlečení a úklidu stanů. Potom Helča písšla a hnala nás všecky na snídaňu. Byly chleby se zeleninou a salámem. Žízu jsme uhasili teplým čajem a šli jsme se převlíct do táborových obleků (krojů). Za pět minut už nás volali na nástup.

Vytáhla se vlajka, vyhlásily se výsledky včerejších her a nafasovali jsme táborové „GROŠE“. Po nástupu jsme se pustili do roboty. Naše skupinka vyfasovala službu do kuchyně, a tak jsme museli oškrábat celou horu brambor a okurků k obědu. Po dokončení služeb jsme si dali lehčího

„šlofíka“.

Ještě před obědem jsme naklusali do hamouna a vysvětlovala se další hra. Hra nesla název „Stopovací psi (nebo tak nějak).“ Po skupinkách jsme se odebírali do horního lesa na START. Úkolem bylo očmuchávat stromy a po pachu se snažit dojít do cíle. Pachové stopy o síle špinavých ponožek byly rozmístěny cca 8 metrů od sebe. Celkem nám to šlo, až na pár krizových momentů. Ale hra byla super. Když jsme seběhli dolů z kopce, měla hru nachystanou Helča - vyrábění karnevalových masek. To taky nebylo nejhorší. A šlo se na obídek. Měli jsme výborné brambory a uzené. A po chvílce už na nás čekala hora nádobí. Když bylo všechno hotové, mohli jsme se klidně odebrat k odpočinku.

Odpolední hrou bylo „hledání čuníka“. Dostali jsme šifru, ve které stálo, že čuník Chrochtáček Chrochta se ukrývá pod posedem. Téměř všichni se rozeběhli k posedu nahoře na kopci. Jenom náš chytrý Grileček (+pár dalších) se šli kouknout k posedu u potoka. Nikdo nic nenašel, až po dlouhém hledání Grilcek vyšel zpoza stanů a nesl si prase hrdě na ramenou. Náš obecní řezník Krkovička nám čuníka

vykuchal a vytáhl z něj velký věnec buřtů. Také krev tekla, takže kuchařky nastavili lavor, aby mohli později ukuchtit prdeláčku (polévku). Pak se pískala sváča a všichni utíkali, aby na ně zbyl jogurt.

Vzápětí se k nám donesla zpráva, které jsme se všichni obávali - Krkovička zdrhnul i s prasetem a jeho kousky rozmístil po lese. Takže další hra spočívala v označování papírů barvou naší skupinky - ale nebylo to tak jednoduché - dostali jsme klacek, kterého se musela celá skupinka držet, a na jeho konci byla zapíchnutá houbička s barvou naší skupiny. A tak jsme všichni běhali s klackem v ruce po lese a „značkovali“ si papíry. Když jsme se všichni unavení a zpocení vrátili do tábora, udělali nám vedoucí radost a vzali nás k přehradě se vykoupat. Plavali jsme o sto péro. Jakmile všichni vylezli a jakžtakž se usušili, vedoucí nám oznámili, že cestou k táboru proběhne další hra - dostali jsme do skupiny lavor a napustili ho vodou. S touhle parádou jsme měli dojít co nejrychleji do tábora a zároveň vylít co nejmíň vody. VYHRÁLI JSME TO! Dali jsme si sušit věci a vyrazili na večerí - krupička.

Následoval nástup. Po nástupu jsme se šli převlíct do dlouhého a hajdy k táboráku. Zazpívali jsme pár songů, Žán přečetl příběh a pak nám Evča oznámila, že půjdeme po skupinkách sbírat hromničky, a pak bude další hra. Přivázali nás zas k tomu klacku, místo houbičky jsme tam však tentokrát upevnili baterku. A vedoucí nás poslali do určité části lesa hledat. Našli jsme toho poměrně dost a s čistým svědomím jsme se vrátili k táboráku. Tam už jsme se jenom pomodlili, zazpívali večerku a někteří z nás ještě zůstali na

kmenovou radu, ale pak už opravdu HAJDY NA KUTĚ!

S vášnivým pozdravem Vaši milovaní

Hrnčířovic

10. Táborový den 31. 7. 2013

Když jsme ráno rozlepili levé oko a posléze i pravé oko, probudili jsme se do 10. táborového dne. Někteří se probudili pod plachtou, jiní pod modrou oblohou. Na snídani byl chléb s výrobkem od slépký. Ti co měli rychlé ruce, ukořistili poslední zbytky buchet. Heslem dne bylo, že každý má různý úhel pohledu, což né každý pochopil, jelikož má různý úhel pohledu. Slétli jsme se na nástup, zjistili program a následovala oblíbená činnost - S (I)užby.

Vzhledem k tomu, že byl čas sběru brambor, pro tuto činnost jsme vyrobili rybářské pruty. Pochopitelně je to zcela přirozené. Virtuální siréna nám virtuálně ohlásila, že virtuálně hoří stodola a v ní zvířata. MultiKulturní stodola přechovávala cizokrajná zvířata, se kterými se za normálních okolností nesetkáme. Některým tato směska činila značné problémy, když nerozeznali antilopu od krávy. Prostě byli naprosto zmatení, nejspíš to bylo tím kůřem nebo špatně utaženými plynovými maskama (made in Poland). Po vyčuchnutí obědárny následoval oběd. Nízkokalorická zeleninová polévka a rajská s vysokým podílem rajčat. Vzhledem k vysoké červenosti rajské bylo nádobí značně červené a kuchyň 2x tak těžší. Chudák služba do kuchyně (MY).

Pro nás chvilkový klid uběhl jako nic a šlo se řečnit do hangáru. Dozvěděli jsme se plno „zajímavých“ informací. Po zajíma-

vých řečnických představeních se šlo na spešl Kudlovskou olympiádu v řezání a sekání dřeva. Bylo 5 disciplín jako například rozseknutí polínka nebo tzv. rychlořez a nebo přesnořez a přesnosekerozaseknutí. Vše se obešlo bez úrazů a zranění, což byl docela dost velký úspěch. Než jsme šli na brambory, hrála se ještě námořní válka. Sbírali jsme papírky se soudnicemi a museli odbóchnout co nejvíc lodí. A konečně ty erteple. Osedlali jsme své povozy, tažené dvěma koňskými silami a sběr mohl začít. Vystartovaly hned dvě skupiny. Posádka máchala udicema a brali pytle s bramborama, ale pouze dva, potom jsme museli jít vyložit. Asi proto, že by

to koníci nemuseli zvládnout. Po chvíli se zásoby začali plnit, ale časový limit 5 minut asi všem nestačil (že vedoucíJ).

Když jsme napojili své oře, byla večere. Měli jsme jakési sladké placky s hnědým kydancem a rozmačkanýma jahodama. Všichni se pořádně nadlábli a šlehačku měli úplně všude. Snad i tam, kde slunce nesvítí. Po večerním nástupu jsme koupili nějaké ty pole (se slevouJ)! U táboráku jsme opět zabékali nám známé písmě a poté šli spinkat. Tentokrát všichni do stanu. Někteří si ještě pohlídali tábor, ale bez jakýchkoli ztrát.

Doufáme, že už naposled. Mlynářovi

Z táborového zápicháčku:

Laďa: ...všichni tři Ballošáci jsou řízcí oba dva.

Jírkova oslavná báseň: „Manový chlebe, spadla klec, už tě čeká jenom pec!“

Mart'a H. šéfuje svou skupinku při hře: „Pravá ted! Levá ted! Padají mi gatě ted!“

Lajcek si hrál na princeznu a Hanka na něj volá: „Vyprs se! Princezny mají předeek a ne prostředek!“

Žán má v ruce knížku Slovácko sa nesudí, ze které se čtou příběhy. Lexa: Žáne, jak je ta knížka stará? Já jen, že je to v té staroslověnštině...

Evča J. radí Janči, která má bolavé koleno: „Budeš to chladit—obvážeš si to tím potokem...“

Ohlédnutí za táborem aneb rozhovor s jedním sympatickým chlapcem.

Pet'o, proč vlastně jezdíš na tábor?

Na tábor jezdím, protože mám rád náš skvělý kolektiv, navíc si odpočinu od svojí rodiny, užiju si spoustu srandy a zahraju si suprové hry. J

Jak se ti zamlouvalo letošní téma tábora ROK NA VSI? Splnilo tvá očekávání?

Téma letošního tábora se mi moc líbilo. J Čekal jsem, že to bude nuda, ale nakonec jsem si to opravdu užil.

Co se ti na táboře nejvíce líbilo a co tě bavilo?

Hodně se mi líbilo divadlo vedoucích, to bylo super a pochopitelně hry.

A které hry byly nejlepší?

Rád běhám, takže se mi líbily hry, při kterých se běhalo.

Jaká je tvá oblíbená táboráková písnička?

Já mám rád všechny písničky, nejvíc asi Vzhůru na palubu.

Co se ti naopak nelíbilo, zklamalo tě něco? Co by se mělo změnit?

Nelíbily se mi výlety. Bylo jich celkem dost...

Úkolem skupinek bylo nakoupit pozemky o co nejvyšší hodnotě, vaše skupinka vyhrála. Na táboře jsi říkal, že to bylo poprvé, co zvítězila skupinka, v níž jsi byl.

Díky čemu si myslíš, že se vám to povedlo?

Byl to suprový pocit! J Každý ze skupinky byl v něčem dobrý a v něčem zase ne. Takže když jsme dali hlavy a svaly dohromady, byli jsme dost silná skupinka.

Taky se ti podařilo vyhrát KDO PŘEŽIJE BÁNOV, což byla hra na jednotlivce, popsal bys trochu o co šlo?

Na začátku jsme byli rozděleni do „kmenů“, které proti sobě soutěžily o imunitu. Kmen, který neměl imunitu musel vyloučit jednoho svého člena. Po vyřazení většího počtu členů v kmenech se zbylí soutěžící spojili v jeden kmen. A po sloučení už hrál každý za sebe.

No a jak jsi naložil s výhrou? :D

Dostal jsem velký poukaz na 1 000 000 babek. Bohužel už byl prošlý... :D. Tak jsem se se svou výhrou aspoň vyfotil!

Doufám, že jedeš na potáborovku!

Obecní list

V nedaleké dědině Dolní Bečva pořádají dcerky a ogaři jakúsi zábavu a tož nás pozvali ať sa stavíme. Prý majú dojet aj jacísi pražáci či co. Tož nebuďme hlúpi a poďme tam, ať nás nepomluvíja.

Na cestu sa vydáme: 11. 10. 2013 tam jak sú ty koleje v Otrokoviciách v 14:30

Navrátíme sa: 13. 10. 2013 zaseji tam v 14:40

Nezapomeň: **sa správne po selsku oháknút**, spací pytel, karitaťku, teplé oblečení do pochmurného podzimního počasíčka (+pláštěnka), pevné obutí, přezůvky, tu zdravú modrú kartičku, batožinu na výlet, **222,-** a dobrú náladu!

Ešťe aj kus žvanca: nějakú dobrotu ze zahrádky (papriku, rajče,...), buchtičku, chleba + nějakú mňamku na něho, aj ovoce možeš vzít a klidně ešťe něco dobrého za škraň.

Kdyby něco, tak nic, šak to znáš, ale přece jenom kdyby náhodú si něco potreboval/a vědět ozvi sa.

Důfáme, že všeci poprčíte s nama, tož tak!

Evča & Denda & Helča (608 827 917)

Holandsko

Z kraje, kde Morava s Dřevnicí se stéká, kde třech kultur střed se stýká, vyrazilo sedm statečných (Toník, Evouš, Evík, Aduše, Marky, Denda a Kamilka) vstříc novému dobrodružství. Do Prahy cesta daleká, do Sassenheimu ještě delší. Avšak my to zvládli! Po příjezdu na místní faru jsme byli mile přivítáni, nakrmeni i napojeni. Než se zábava stihla pořádně rozjet, museli jsme ku domovům, ale ještě tentýž den jsme se všichni potkali u oblíbeného moku v místní hospůdce.

V úterý hned zrána, vydala se početná skupina mladých kamarádů k velké louži. Žádný mráček, svítilko slunilo... Haha... Kéž by. Bylo zataženo zhruba, 20 stupňů, pro Holanďana krásný letní den, pro nás - ZIMEČKA! Ale i tak se našlo pár odvážlivců, kteří se vydali okusit místní vodičku. Celý den se nesl v duchu relaxace a pohodičky, dokonce i to svítilko po obědě vykouklo. Začutali jsme fotbal, zahrabávali se do písku a užívali jsme si krásný den. K večeru jsme opět prohnali naše, teda jejich, bicykly a vydali se na kulečnick. Nebudu vám lhát, Holanďani byli lepší - to bylo asi tím větším počtem kluků (?).

Probuzení do dalšího dne bylo teplejší a příjemnější, ale 2 či 3 hodinky spánku navíc by byly. Nu což, středeční dopoledne jsme opustili dědinu „Sasa“ a vláček kolejíček nás dopravil do všem známého města, které jsem trošku pozapomněl, ale vy určitě víte (šak ste prý

chytří). V téhle krásné dědině (že prý je to větší než Praha, tak to možná bude trošku větší dědina) jsme navštívili muzeum zmenšenin významných míst z celého Holandska. Po společném žvanci a malé školní vsuvce, v podobě učení se cizích jazyků (tichá pošta Čeština X Holandština), nás Holanďani zavedli do úžasného kina, kde se film promítal v kruhovém sálu všude kolem vás. Ačkoliv film nebyl anglicky, díky výkladu Leroye jsem pochopil aspoň zčásti, oč šlo. Samozřejmě nesměla chybět návštěva místních obchůdků. Večerní program se odehrál na místní hasičárně. Menoušův tat'ka si se svými kolegy pro nás připravil super program a určitě za všechny mohou říct, že to bylo úžasné!

Čtvrteční den jsme okupovali Sasík. Nakoupili jsme sýry a vynikající vafle, prošli si náměstíčko a klasicky jsme udělali hromadu fotek. Jak by řekl Frenk: FOTKÝ, FOTKÝ! Poobědvali jsme jako vždy společně, tentokrát v parku. Poté následovala vyhlídka z věže kostela na celé městečko, což nebylo tak jednoduché - dostat se až nahoru bylo více než náročné, ale stálo to za to. Odpoledne jsme se všichni vydali na Holandský „Bat'ův Kanál“ a projeli se na kánoích. S naším štěstím jsme očekávali hromady utopenců, ale zvládli jsme to skoro za sucha. V podvečer jsme vyrazili na tradiční návštěvu po všech rodinách. K téhle krásné příležitosti jsme vzali náš oblíbený alkoholický nápoj a nutno říci, že slivovice Holanďanům chutná (kromě Ysett :D)! Večer jsme zakončili poslední zastávkou u Menouše a Ysett, kde se mi osobně líbilo nejvíce. Připravili krásnou výzdobu za-

hrádky - svíčky, lucerničky - romantika, jak ve filmu. A samozřejmě nesmím zapomenout na nejňuhatější fenku Duku.

Funny day aneb pátek. V plánu byla dlouho očekávaná návštěva zábavného parku a aquaparku. Bylo to šílené, úžas-

la po Amstru. Z vody jsme se přesunuli opět na pevnou zem a Menouš nás dovedl na náměstí. Po společné svačině na schodku jsme dostali rozchod a většina z nás vyrazila shopovat. Eura se z peněženek ztrácela rychlostí světla a batohy se po-

né a krutopřísné. Takové atrakce u nás prostě nemáme. Horské dráhy, obrovské řetízkače no prostě bomba, akorát „mlýn“ mně a Tondovi udělal trošku neplechu v bříšku. Celý den jsme blbli jak malí a nikdo se opravdu nenudil, hlavně v aquaparku jsme řádili šíleně! :D Značně znavení jsme se vydali zpět domů, všichni byli unavení a mé únavě napomohl ještě Leroy, když pustil regee a já za houpa-vých tónů zadřím. V podvečer jsme se všichni i s rodinami sešli u fary. Vrchní grill master Frenk nám na grilu připravoval MASO a MASO a MASO. Jedlo se, pilo se, fotilo se, kecalo se - NICE!

Travička zelená to je moje potěšení... Ano v sobotu jsme vyrazili do Amsterdamu! Cestovali jsme opět vlakem a naštěstí ne moc dlouho. Hned z nádraží jsme nabrali kurz přímo k přístavu, kde jsme nasedli na lodičku, která nás provede-

malu, ale jistě plnily suvenýry. Po srazu nás opět vedl Menouš a tentokrát nás zavedl očividně do své oblíbené uličky (no coment :D). Po návratu do „Sasa“ a po nějaké chvilce v domovech jsme se sešli klasicky na faře a hráli noční hru, kterou si připravil Leroy. Plnili jsme zadané úkoly, zjišťovali informace a jako vždy vše pečlivě fotili. Vítězi téhle gamesy se stala skupinka skládající se z: Aduše, Menouše, Marky a Silke. Pak následoval free program a každý se bavil, jak uznal za vhodné.

V neděli už ve vzduchu smrdělo loučení... Dopoledne jsme navštívili mši, zazpívali písničku a předali si krásné dárky jako poděkování za tenhle pobyt. Na oběd jsme se výjimečně vydali ku domovům. Odpoledne přišel na řadu bowling. V téhle disciplíně jsme se nenechali zahanbit a ukázali jsme, jak se to háže u nás na Moravě! Po bowlingu jsme měli čas

Blíží se misijní jarmark!

Jako loni, předloni... se bude i letos na podzim konat Misijní jarmark a to přesně 20.10.2013. Ovšem aby bylo co prodávat, musí to někdo vyrobit.

Velké misijní **vyrábění bude v sobotu 19.10.**

od 9:00 v suterénu kostela až do večera.

A co všechno se bude dělat? Budou se zdobit perníčky, plnit pytlíčky levandulí, vyrábět

zvířátka z kinder krabiček, záložky do knížek, berušky ze skořápek a papíroví motýlci s lízátkem.

Takže se na vás moc těšíme! Protože bez vás by to nešlo.

Misijní klubko

na lehké sbalení věcí a odpočinek před večerní rozlučkovou párty! Já osobně využil volný čas na hraní her na X-boxu s Joerim. Večer se pomalu blížil a nikdo z nás nevěděl, co nás čeká, Holanďani do jednoho drželi jazyk za zuby a nic nám neprozradili. Až na místě jsme zjistili, že se koná Řecká párty! Všichni se ustrojili do „županů“ a šlo se pařit! Jako na správné tóga párty nechyběly samozřejmě hrozny a též proběhlo i krmení hladových slečen. Na nikom nebylo znát, že by se mu další den chtělo domů, ale odjezd se pomalu a jistě blížil.

Pondělní ráno po bouřlivé noci bylo velice těžké. Sil moc nebylo, ale kufr se sám nesbalí, takže hurá dobalit. Snídaně byla výjimečně společná na faře. Hos-

tina to byla veliká a každý se nadlábl, co to jen šlo. Nachystat svačinu a hurá na loučení. Poslední oběť, společná fotka a nasedat do aut vstříc skoro 24hodinové cestě...

Na závěr bych chtěl poděkovat všem účastníkům zájezdu. Naše úžasná skupina letos válčila ve složení: Frank, Tonda, Evča L., Ysette, Ád'a, Leroy, Marky, Silke, Martijn, Evča J., Pieter, Menno, Joeri, Kamča a má maličkost. Děkuji všem za krásně strávený týden a za spoustu zážitků. Pro ty, co uvažují o tom, zda se připojit do tohoto projektu: Přidej se k nám, je to super, užiješ si spoustu zábavy a angličtiny se neboj - zvládl jsem to i já, zvládneš to i TY!

Denis Bilík

Trocha zábavy

Pár vtipků od Jendy

Náš nejvtipnější oddílový vtipálek Jeňa Balloš pro nás ze své zásoby připravil sadu nejnovějších vtipů.

Jdou dva kamarádi lesem, rozhlíží se kolem a říkají: „Vidíš tu krásu kolem? Ty srnky a ti ptáci? Jojo, nádhera, jen ta vzduchovka nám tu chybí!“

Stojí Aranka před zrcadlem a říká: „Teda počůvaj Fero, tak toto ti teda vážně nepřeju!“

Ředitele cirkusu vzbudí řev klau-na: „Šéfe, hoří nám šapitó! „Ředitel na to: „To ses hochu spletl, polykač ohňů bydlí ve vedlejší maringotce!“

Přiběhne chlap do čekárny na chirurgii a křičí: „Pomóóó, uřezal jsem si obě ruky!“ Z ordinace vylítne sestra: „Co je to tu za řev! Neumíte číst, pane? Máte tu jasně napsané zaklepat!“

Ptá se novinář jednoho z politiků: „Víte, který zahraniční politik je nejčistotnější?“ „Tak samozřejmě, je to kolega z Izraele pan Arafat, ten totiž všude nosí svůj ručník na hlavě.“

Lékař na operačním sále: „Sestřiči, připravte mi morfium.“ Pacient: „Já nechci!“ Lékař: „Nebojte, to je pro mě!“

Vyhodnocení hádanek

Do minulého čísla jsme na této stránce uveřejňovali hádanky. Protože se ale skoro nikdo z vás nezapojoval, už tu hádanky bývat nebudou.

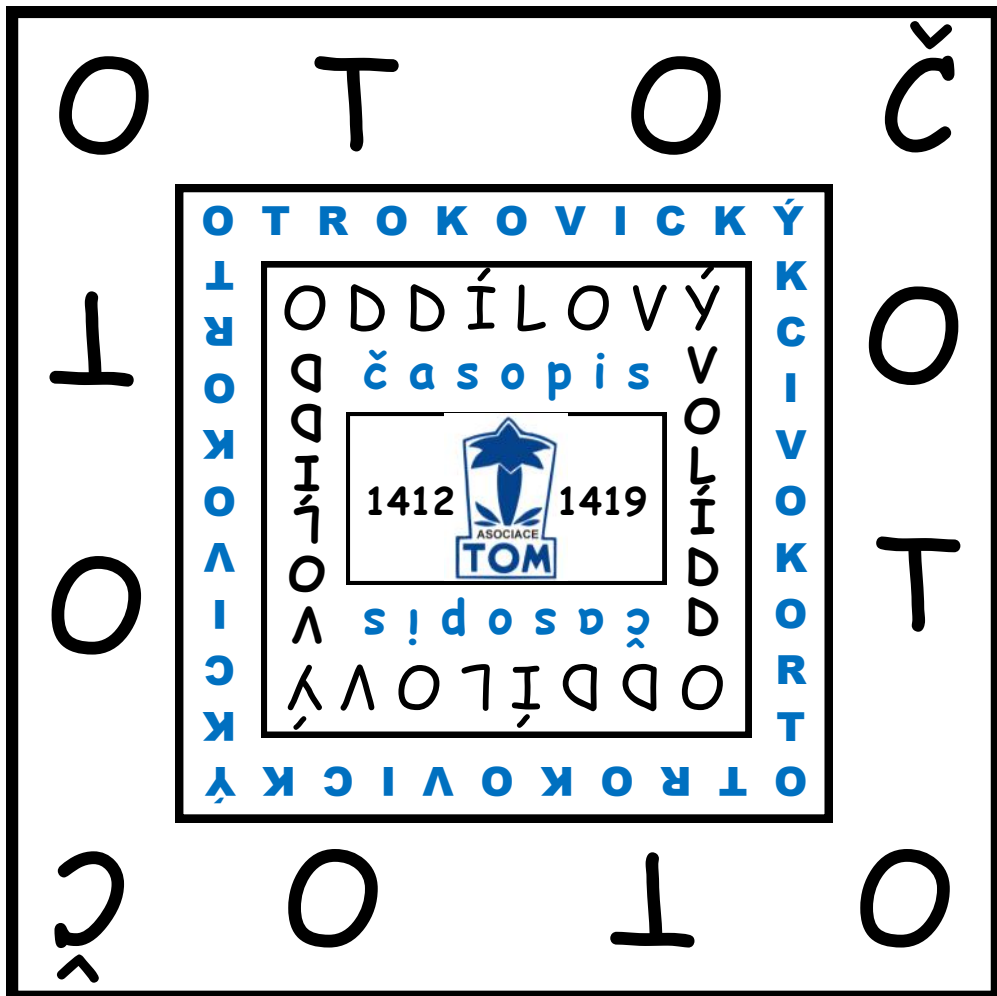
Výhercem z řad starších s nejvíce správnými odpověďmi se stala Kačka Kunorzová, v kategorii mladších je to Marta Janeček.

Oběma gratulujeme, výhry jim budou v nejbližší době předány.

SOUTĚŽ—BUBLINA OD VÁS

V minulém čísle se tato soutěž objevila poprvé. Ovšem NIKDO se nezapojil, takže dáváme druhý pokus, když ani teď od vás nedostaneme návrhy, NEBUDEME už další soutěže vymýšlet. Takže pokud vás napadá, co by mohlo být vepsáno v bublině na této fotce, pošlete nám to na mail (otoc@tom1419.org) nebo napište na papírek a odevzdejte Žánovi, Denisovi nebo Páji. Nejoriginálnější a nejvtipnější text bude v dalším čísle zveřejněn a na dotyčného čeká odměna!

OTOC! - OTROKOVICKÝ ODDÍLOVÝ ČASOPIS

Vydávají oddíly TOM 1412 a TOM 1419 Otrokovice.

Redakce: Honza Žalčík (Žán), Pavča Janečková, Denis Bilík

Oddílové stránky: holky   www.tom1412.blog.cz
                                  kluci   www.tom1419.org

Redakční mail: otoc@tom1419.org